

SUKUTUTKIMUSPÄIVÄN AVAUS SAMPOLASSA 14.1.1995

Hyvät naiset ja herrat sukututkijat ja sukututkimuksen ystävät !

13. sukututkimuspäivämme ohjelma alkaa. Päivän tarkoitus on antaa virikkeitä, taustatietoa ja lähdeviitteitä sukuja tutkiville, suoda tutkijoille tilaisuus tavata muita tuttuja tai tuntemattomia tutkijoita sekä vaihtaa heidän kanssaan ajatuksia ja kokemuksia.

Tampereen seudun sukututkimusseuran jäsenillä on mahdollisuus tavata toisensa jäsenilloissa vanhassa kirjastotalossa joka toinen tiistai-ilta, mutta silloin aika kuluu esitelmien ja tiedotusten kuuntelemiseen sekä lähellä istuvien tervehtimiseen. Vapaa seurustelu jää vähäiseksi. Siksi tällainen koko päivän tapahtuma on kerran vuodessa välttämätön.

Sali näyttää jälleen olevan lähes täynnä, mikä kertoo siitä että kokoontumisemme on koettu tarpeelliseksi.

SUKUTUTKIMUKSEN JATKUVA LAAJENEMINEN

Eräs hyvä ystäväni kertoi hiljattain tavanneensa tutun lääkäriinsä, joka on juuri jäämässä eläkkeelle, ja kysyneensä tältä, mitä hän aikoo puuhailla eläkemiehenä. Lääkäriillä oli selvä suunnitelma: "Aion toteuttaa vuosikausien haaveeni. Istun arkistossa ja tutkin sukua." Lääkäriin vastaus on ajan kuva. Yhä useampi hakeutuu aktiiviseksi sukututkijaksi heti kun siihen aikaa löytyy.

SUKUTUTKIMUS HARRASTUKSENA

On hyvä, että ihmisellä on harrastus. Joku harrastaa golfia, toinen kortinpeluuta, neljäs lukemista, viides musiikkia, kuudes matkailua. Harrastuksestaan ihminen saa mukavaa vaihtelua, viihdykettä ja sisältöä omaan

elämäänsä. Sukututkimuskin on tässä mielessä harrastus. Tutkija viihtyy työnsä parissa ja on aina tyytyväinen uuden tiedon löytäessään. Harrastukseen viittaa myös se, että sukututkija ei yleensä tutki saadakseen tästä taloudellisen korvauksen. Päinvastoin, päätoimisia tai sukututkimuksella ansaitsevia tutkijoita on maassamme erittäin vähän. Sukututkija käyttää paljon aikaansa tähän työhön, mutta saa toimeentulonsa muualta.

Sukututkimus on kuitenkin paljon muuta kuin pelkkä harrastus ja ajanviete. Tämän osoittamiseksi pari näkökohtaa.

SUKUTUTKIMUS TIETEENÄ

Sukututkimus on vähintään yhtä paljon vakavaa, tieteen piiriin luettavaa tutkimustyötä kuin viihdettä. Tietosanakirja määrittelee yksinkertaisesti tieteen "tiettyjen näkökohtien perusteella yhteen liittyvien tietojen järjestelmälliseksi kokonaisuudeksi ja suunnitelmalliseksi toiminnaksi sellaisen saavuttamiseksi". Tällainen tieteen määritelmä kattaa kiistattomasti myös sukututkimuksen, joka tutkii ihmisten keskinäisiä polveutumisia sukulaissuhteita historialliseen aineistoon nojautuen. Ilmankos tietosanakirjakin nimitää sukututkimusta sukutieteeksi eli genealogiaksi. Pitemmälle vietyä myös ihmisen perintötekijöiden, elinolojen ja tapojen tutkiminen samoin kuin sukuun lukeutuvien ihmisten elämäkertojen selvittely sisältyvät tai ainakin liittyvät läheisesti sukututkimukseen. Aputieteenä sukututkimus tukee historian tutkimuksen ohella useita muitakin tieteenhaaroja.

Sukututkimuksen kannalta ensiarvoista työtä tekevät ne lukuisat tutkijat, jotka sukututkimuksen rinnalla tai muusta mielenkiinnosta ovat ryhtyneet tutkimaan eri väestöryhmiä tai tapahtumasarjoja muuhun kuin sukulaisuuteen perustuen ja antavat näin sukututki-

joille välttämätöntä taustatietoa esim. asutuksesta, muuttoliikkeistä, sotilaista, papistosta tai käsityöläisistä.

SUKUTUTKIMUKSEN ERIKOISPIIRRE: PAIKALLISUUS

Merkittävä sukututkimuksen piirre on sen paikallisuus. Sukututkimus sitoutuu tutkitavien ihmisten ja sukujen syntymä- elin- ja kuolinpaikkakuntiin. Siten se voi tukea näiden alueiden historian ja ennen kaikkea henkilöhistorian tutkimista ja tuntemista.

Tampereen seudun sukututkijoiden tutkimukset keskittyvät luonnollisesti pääasiassa Tampereelle ja sen lähikuntiin. Lukuisat enemmän tai vähemmän tunnetut tamperealaiset ja Tampereen seudun asukkaat, suvut ja tapahtumat ovat olleet seuramme jäsenten tutkimuskohteina ja jäseniltojen esitelmän aiheina sekä tulleet julkaistuksi seuran toimesta. Näin seuran jäsenet ovat antaneet oman panoksensa kotiseudun menneisyydestä kertovaan aineistoon. Olemme iloisia ja kiitollisia siitä, että myös Tampereen kaupunki on havainnut sukututkimuksen merkityksen ja tukenut jatkuvasti toimintaamme.

TOINEN TUNNUSMERKKI: JULKISUUS

Useimmista muista harrastuksista sukututki-

muksen erottaa ja toisaalta tieteisiin yhdistää sekin, että sukututkimuksen tavoitteena on aina saavutettujen tulosten julkistaminen joko suvulle, muille sukututkijoille ja suurel-le yleisölle tai yleensä sellaisille, jotka voivat käyttää tietoja hyväkseen. Sukututkija enempää kuin muukaan tieteenharjoittaja ei tutki ainoastaan omaksi ilokseen, vaan yleiseksi ja yhteiseksi hyödyksi. Millainen olisi maailma, jos eri aikakausien suuret tutkijat kuten esim. herrat Newton, Bell, Edison, Einstein tai Fleming olisivat pitäneet tutkimustensa tulokset vain omana tietonaan? Tai paljonko tiedettäisiin menneiden vuosisatojen tamperelaisista, jos historioitsijat olisivat piilottaneet tai hävittäneet tutkimustensa tulokset. Oikea sukututkija antaa tietonsa julki. Toisaalta tietenkin hyvä tapa vaatii, että saaja ilmoittaa lähteen eli kertoo, mistä hän on tiedon saanut.

Hyvät läsnäolijat!

Tampereen seudun sukututkimusseuran hallituksen nimissä lausun teidät kaikki tervetulleiksi viettämään talvista päivää yhteisten asioiden parissa. Erityisen iloisia olemme siitä, että olemme saaneet joukkoomme oman seuramme jäsenten ohella pitkämatkaisia muiden sukututkimusyhdistysten edustajia sekä asianharrastajia, jotka tänään toivottavasti saavat virikkeen liittyä sukututkimus-seuraan.